

Дніпровський гуманітарний університет

СУЧАСНА ПРИКЛАДНА ЛІНГВІСТИКА

Частина II

**ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПРИВАТНИЙ ЗАКЛАД
«ДНІПРОВСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

СУЧАСНА ПРИКЛАДНА ЛІНГВІСТИКА

Частина II

**Дніпро
2023**

УДК 81'1(477)

ББК 81'2 УКР

С 91

*Ухвалено до друку Науково-методичною радою Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет»
(протокол № 4 від 21 грудня 2023 р.)*

*Ухвалено до друку Вченою радою Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет»
(протокол № 4 від 28.02.2023 р.)*

Сучасна прикладна лінгвістика. Збірник наукових праць. Дніпро: ВВПЗ «ДГУ», 2023. Ч. II. 255 с.

(в авторській редакції)

У збірник увійшли наукові дослідження, які були оприлюднені на міжнародній науково-практичній конференції «Сучасні погляди на прикладну лінгвістику» (09 листопада 2023 року). Тематика статей охоплює актуальні питання щодо розвитку та становлення прикладної лінгвістики.

Матеріали наукових досліджень можуть бути використані у практичній діяльності фахівців вказаних напрямів діяльності та у навчальному і виховному процесах закладів освіти.

ISBN 978-966-981-879-9

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Лежнёва Тетяна Миколаївна – кандидат юридичних наук, доцент, проректор Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет»

Крашеніннікова Тетяна Валеріївна – кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри міжкультурної комунікації та соціально-гуманітарних дисциплін Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет»

Дудник Олена Володимирівна – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри міжкультурної комунікації та соціально-гуманітарних дисциплін Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет»

Холод Ірина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри міжкультурної комунікації та соціально-гуманітарних дисциплін Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет»

Хмель-Дунай Галина Миколаївна – кандидат біологічних наук, доцент, доцент кафедри міжкультурної комунікації та соціально-гуманітарних дисциплін Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет»

Негодченко Ольга Петрівна – старший викладач кафедри міжкультурної комунікації та соціально-гуманітарних дисциплін Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет»

Мірошник Андрій Дмитрович – провідний фахівець відділу організації наукової роботи, міжнародних зв'язків та академічної мобільності Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет»

© ВВПЗ «ДГУ», 2023

© Автори, 2023

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	5
Алексеев Артур. Взаємодія знань корпусної лінгвістики та інформаційних технологій у навчальному процесі	6
Андрішко Олег. Матеріали до словника міжмовних омонімів: українська мова й ізоляти / неklasифіковані мови Африки	15
Варакута Марина. Мистецтво говоріння і слухання: ключі до ефективного спілкування	25
Василенко Наталія. Літературний портрет Катеринослава. Іван Манжура (1851-1893) – український поет-казкар, вчений-фольклорист. Концептуальні роздуми та музейні інтерпретації	34
Глуценко Ганна. Практичний досвід перекладу літератури за допомогою нейромережі: переваги та виклики	43
Дудник Олена. Політика українізації напр. ХХ – на поч. ХХІ ст.	53
Квітинська Ліана. Короткий екскурс у історію етносеміотики, питання та перспективи розвитку етносеміотики як науки	61
Корсунська Вікторія. Kommunikative Kompetenz als Element der interkulturellen Kommunikation und der beruflichen Interaktion eines Individuums in der gegenwärtigen Stufe der gesellschaftlichen Entwicklung	73
Крашеннікова Тетяна. Роль мов у сприйнятті народів як націй	87
Лимар Андрій. Державна політика формування гуманітарної складової професійної ідентичності особистості студента	93
Natsiuk Maryana. Osidak Viktoriia. Applying multilingualism in foreign language teaching	103
Негодченко Ольга. Відображення етнокультури у творах Миколи Пимоненка	113
Нежива Ольга. Предметно-мовне інтегроване навчання іноземних мов у закладах вищої освіти	124
Поповський Анатолій. Дбаймо про культуру мови – державотворчого коду нації	132
Rakutienė Silvija, Butrimė Edita. Development of personal competences at a specialized university – a changing paradigm of traditional education	140
Руколянська Наталія. Терміни на позначення абстрактних понять у субмові кримінального процесуального права	151
Сергієнко Наталія. Мовні аспекти юридичної термінології у сучасному законодавстві	159
Сковронська Ірина. Сучасні виклики та чинники збереження національної ідентичності українців	167
Sukhoviyi Vitalii. In the beginning was the word? Language and national consciousness. Ukrainian case	175
Хмель-Дунай Галина. До питання збереження автентичності в етнокультурному просторі	208

Холод Ірина. Особливості використання методології CLIL у викладанні англійської мови професійного спрямування	219
Шапошнікова Анастасія. Концепт «Паляниця» в етнографічних і фольклорних матеріалах, надрукованих наприкінці XIX – на початку XX ст.	227
Шостак Оксана. Лінгвістичні інструменти для створення психологічної адаптації	236
Юрченко Анна. Музейне заняття «Як козаки у розвідку ходили»: захід на стику історії, археології та патріотичного виховання	244
ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ	253

11. Moore J. L. et al, 2011. Designing for E-learn, Online, and Distance Learning Environments: Are They the Same? *The Internet and Higher Education*. Elsevier. Volume 14. Issue 2. March 2011. Pages 129-135.
12. Morze N. & Buinytska O. (2019). Digital Competencies of University Teachers. *Universities in the Networked Society: Cultural Diversity and Digital Competences in Learning Communities*. 19-37.
13. Petrauskiene R. (2018) Elements of Gamification and Motivational Aspects. Edited by dr. Danguole Rutkauskiene and Reda Bartkute. "Advanced learning technologies. Games for Education" – *Proceedings of the international conference ALTA'2018*. Kaunas University of Technology.
14. States J. Detrich R. & Keyworth R. (2017). *Overview of Classroom Management*. Oakland, CA: The Wing Institute. <https://www.winginstitute.org/effective-instruction-classroom>.
15. World Economic Forum. (2016). The future of jobs: Employment, skills and workforce strategy for the fourth industrial revolution. *Global Challenge Insight Report*. https://www3.weforum.org/docs/WEF_Future_of_Jobs.pdf.
16. Williams R. 2003. *Retooling: A Historian Confronts Technological Change*. Massachusetts: The MIT Press.
17. Zubrickienė I. & Adomaitienė J. (2016). Suaugusiųjų bendrųjų kompetencijų plėtojimas projektų metodu. *Andragogika*. (1). 148-173.
18. Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministro 2020 m. birželio 19 d. įsakymas Nr. V-936 „Dėl Aukštųjų mokyklų dėstytojų kompetencijų tobulinimo gairių patvirtinimo“ (TAR, 2020-06-19, Nr. 2020-13518; 2023-10-19, Nr. 2023-20484).

ТЕРМІНИ НА ПОЗНАЧЕННЯ АБСТРАКТНИХ ПОНЯТЬ У СУБМОВІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА

Наталія РУКОЛЯНСЬКА

*завідувач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін та мовної підготовки
КЗВО «Хортицька національна навчально-реабілітаційна академія» ЗОР,
кандидат філологічних наук, доцент*

У статті акцентовано увагу на питаннях семантичної і формальної структури правничої термінології, зокрема субмови кримінального процесуального права; досліджено базові терміни у межах лексико-семантичної категорії на позначення абстрактних понять, що функціонують в основному законодавчому документі, яким регулюються правовідносини зазначеної галузі права, – чинному Кримінальному процесуальному кодексу України. Виявлено і проаналізовано різні типи семантичних відношень між термінологічними одиницями: гіперо-гіпонімічні, антонімічні, синонімічні, також генетичні особливості термінів-слів і термінів-словосполучень.

Ключові слова: субмова кримінального процесуального права, базові терміни, абстрактні поняття, правнича термінологія, гіперо-гіпонімія, синонімія, антонімія, терміни-слова, терміни-словосполучення.

The article focuses on the issues of semantic and formal structure of legal terminology, in particular, the sub-language of criminal procedure law; the author examines the basic terms within the lexical and semantic category for abstract concepts which function in the main legislative document regulating legal relations in this branch of law – the current Criminal Procedure Code of Ukraine. Different types of semantic relations between terminological units are identified and analyzed: hyper-hyponymic, antonymic, synonymous, as well as genetic features of term-words and term-phrases.

Keywords: sublanguage of criminal procedural law, basic terms, abstract concepts, legal terminology, hyper-hyponymy, synonymy, antonymy, term-words, term-phrases.

Дослідження правничої термінології у різних площинах завжди знаходиться у полі уваги науковців. Цьому сприяють глобалізаційні світові і внутрішньодержавні зрушення, які відбиваються, передусім, на правовій системі будь-якої країни, а, отже, призводять до необхідності постійного законодавчого регулювання правовідносин, у тому числі і кримінально-правових, на що чутливо реагує термінологічний апарат цієї сфери права.

Мова права, яка складається з цілої низки субмов (мов цивільного права, кримінального права, міжнародного права, кримінального процесуального права, адміністративного права, трудового права, конституційного права та ін.) і обслуговує юриспруденцію як науку і специфічну сферу діяльності, є «одним із найбільш своєрідних комунікативних кодів, які традиційно викривуються і інституціональному середовищі» [4, с. 39], це форма існування права як такого, тому проблема її стану, якісного розвитку є однією з першочергових. Вона реалізується через фахові тексти: нормативно-правові та інші юридичні акти, юридичної науки і практики і є показником рівня розвитку правової системи України, її прозорості і легітимності.

Мову окремих українських галузей права як складових частин юридичної науки загалом, що формують її термінологічне поле, і в той же час самостійних підгалузей, що мають свій поняттєвий апарат і відповідно свою термінологію, досліджують і лінгвісти, і юристи: термінологію законодавчих текстів (М. Любченко, С. Толста), лексику кримінально-процесуального права періоду Гетьманщини (Б. Стецюк), лексику сучасних

текстів кримінального процесуального права (Н. Руколянська), поняттєвий апарат сучасного кримінального законодавства та питання удосконалення його термінології (З. Тростюк), лексику кримінального права української мови (Л. Василькова), генезу і структурно-семантичну організацію термінології сімейного права (Г. Ус), термінологію конституційного права (П. Луньо), питання формування української криміналістичної термінології (Л. Гапонова), особливості терміносистеми фінансового права (О. Шпильківська) та ін.

Метою нашої розвідки є дослідження базових термінів на позначення абстрактних понять у субмові кримінального процесуального права. Джерельною базою стали Кримінальний процесуальний кодекс України [2] та коментар до нього [5].

Поділяючи точку зору Н. Артикуци, вважаємо, що «мова права – історично сформована сукупність спеціальних мовних засобів (лексичних, фразеологічних, граматичних, стилістичних), які забезпечують комунікативні потреби у правовому житті суспільства» [1, с. 132].

Термін *субмова права* визначаємо як сукупність усіх мовних засобів, які використовуються у професійно обмеженій правовій сфері комунікації для досягнення порозуміння між її суб'єктами і мають свою специфіку, до такої субмови відносимо і кримінально-процесуальну. Субмова кримінально-процесуального права – це передусім мова Кримінального процесуального кодексу України та інших нормативно-правових актів, що обслуговують цю галузь права, а також наукова і навчальна кримінально-процесуальна література. Вона як мова спеціального призначення, яка реалізується через правовий текст, є частиною загальнолітературної мови, але має низку специфічних особливостей, властивих для мови права.

Сучасна українська термінологія кримінального процесуального права становить систему як на логіко-поняттєвому, так і на мовному рівнях, дослідження її семантичної структури передбачає опис її лексико-

семантичних категорій (далі – ЛСК), оскільки їх термінологічне наповнення є номінативним виразником категоріально-поняттєвого апарату цієї галузі.

До лексико-семантичної категорії на позначення *базових абстрактних понять кримінального процесуального права* належать терміни, які охоплюють широке коло процесуальних явищ, властивостей, ознак, станів, дій, що мають узагальнене значення, тобто ті, що «називають абстрагований предмет, який фактично не існує, а є витвором людського мислення» [3, с. 21]. Наприклад, *презумпція невинуватості* – «принцип кримінального процесу, згідно з яким підозрюваний, обвинувачений, підсудний вважається невинним, поки його вину у скоєнні злочину не буде доведена в передбаченому законом порядку і визнана вироком суду, що набрав законної сили» [8, с. 524]; *змагальність* – одна із засад кримінального провадження, що передбачає «самостійне обстоювання стороною обвинувачення і стороною захисту їхніх правових позицій, прав, свобод і законних інтересів засобами, передбаченими Кодексом» [2, с. 18]. За кількісною ознакою ця ЛСК досить чисельна, що пов'язано, на нашу думку, із загальномовною тенденцією щодо переважання такого типу слів у науковому та офіційно-діловому текстах.

У межах ЛСК між її одиницями наявні різні типи семантичних відношень: гіперо-гіпонімічні, антонімічні, синонімічні. Так, термін *підсудність* зі значенням «сукупність юридичних ознак кримінального правопорушення (місце його вчинення, зв'язок кримінальних правопорушень між собою і їх співвідношення за тяжкістю та часом вчинення; його кваліфікація (віднесення до корупційних злочинів) у сукупності з однією з умов щодо особи обвинуваченого, розміру предмета злочину, завданої ним шкоди чи особи, щодо якої його вчинено) та деяких ознак самого кримінального провадження (місця закінчення досудового розслідування, можливості здійснити судове провадження у даному суді, місця проживання обвинуваченого, більшості потерпілих або свідків, а також інстанції судового

провадження), згідно з якою кримінальний процесуальний закон визначає, який суд має право і зобов'язаний здійснювати щодо конкретного кримінального правопорушення кримінальне провадження по суті та провадження з перегляду судового рішення» [5, с. 32] є гіперонімом до *предметна підсудність (родова підсудність), персональна підсудність, територіальна підсудність, спеціальна підсудність, підсудність за зв'язком проваджень, альтернативна підсудність*; термін *стадії кримінального процесу* зі значенням «самостійні, пов'язані між собою кримінально-процесуальними нормами частини кримінального процесу, розмежовані одна від одної підсумковим процесуальним рішенням, які характеризуються безпосередніми завданнями, що впливають із загальних завдань судочинства, колом органів і осіб, учасників у провадженні по справі, порядком виконання процесуальних дій і характером кримінально-процесуальних відносин» [2, с. 13] є гіперонімом до *основні стадії кримінального провадження (досудове розслідування (дідання, досудове слідство), віддання до суду, судове провадження, апеляційне провадження, касаційне провадження, виконання вироку), виключна стадія кримінального провадження (перегляд судових рішень у порядку виключного провадження)*; термін *права учасників кримінального провадження* зі значенням «норми системи права, що регулюють відносини, які виникають у процесі розслідування злочинів, розгляду кримінальних проваджень» [9, с. 234] є гіперонімом до *права свідка, права обвинуваченого, права потерпілого, права понятих, права захисника, права підозрюваного, права прокурора, права обвинувача, права законного представника потерпілого, права законного представника неповнолітнього підозрюваного, права законного представника підозрюваного, права законного представника обвинуваченого, права перекладача, права спеціаліста*.

У межах розглянутих родо-видових парадигм між термінами виявлено синонімічні (*принципи судового провадження = принципи кримінального*

судочинства, завдання кримінального судочинства, предметна підсудність = родова підсудність, права прокурора = права обвинувача) й антонімічні (права захисника ≠ права прокурора) зв'язки.

Структурно терміни цієї ЛСГ репрезентовані термінами-словами, як простими, так і складними (*правосуддя, колегіальність, одноособовість, показання, недоторканність, провадження*), які за походженням є питомими, а також великою кількістю різних за кількісним складом та способом поєднання термінами-словосполученнями (*оперативно-розшукова діяльність, кримінально-процесуальне провадження, процесуальна самотійність і незалежність слідчого, статус слідчого, процесуальний контроль, права потерпілого, принцип кримінального процесу, процесуальний примус, кримінально-процесуальне законодавство, інститут слідчих (розшукових) дій, інститут звільнення від кримінальної відповідальності та покарання, недоторканність особи, сторона обвинувачення, гіпотеза правової норми*) з кількісною перевагою останніх.

Терміни-слова на позначення базових абстрактних понять галузі утворені за допомогою іменникових абстрактних суфіксів **-ість, -ств(о), -нн(я), -тт(я)**, наприклад: *судочинство, розслідування, диспозитивність, каяття*, або інших засобів (основоскладання, нульова суфіксація): *правопорядок, примус*.

Особливістю складених термінів аналізованої ЛСК є те, що їх базові слова – це переважно назви загальнонаукових (міжнаукових) понять, які набувають ознак базового кримінально-процесуального терміна лише у складі словосполучення. Так, наприклад, лексема *захід* як «сукупність дій, засобів для досягнення, здійснення чогось» [6, т. 2, с. 110] є компонентом таких кримінально-процесуальних термінів *запобіжні заходи, примусові заходи, заходи забезпечення безпеки, заходи відшкодування шкоди, заходи реабілітації щодо обвинуваченого*; лексема *норма* як «звичайний, узаконений, загальноприйнятий, обов'язковий порядок, стан і т. ін; правило,

стандарти» [6, т. 2, с. 891] є компонентом таких кримінально-процесуальних термінів *кримінально-процесуальна норма – уповноважуюча кримінально-процесуальна норма, зобов'язуюча кримінально-процесуальна норма, забороняюча кримінально-процесуальна норма.*

До складу термінів-словосполучень на позначення абстрактних понять КПП можуть входити як питомі (*недоторканність житла, державне обвинувачення, непорушність права власності, незалежність слідчого*), так і запозичені з інших мов (*процесуальні гарантії, принципи кримінального процесу*) одиниці.

Серед термінів цієї ЛСК є як багатозначні, так і однозначні одиниці зі значною кількісною перевагою останніх. Так, *тримання під вартою* є «виключним і найбільш суворим запобіжним заходом, котрий застосовується тоді, коли є всі підстави вважати, що інші, менш суворі запобіжні заходи можуть не забезпечити виконання підозрюваним, обвинуваченим процесуальних обов'язків і належної поведінки» [5, с. 344]; *кримінальне провадження за нововиявленими обставинами* – «форма перегляду судових рішень, що набрали законної сили, завданнями якого є перевірка законності, вмотивованості, обґрунтованості та справедливості судових рішень, що набрали законної сили; виявлення та виправлення судових помилок та порушень закону; забезпечення захисту прав і законних інтересів учасників кримінального провадження, недопущення незаконного і необґрунтованого обвинувачення, засудження та обмеження їх прав і свобод» [5, с. 686]; *таємниця наради суддів* – один із найважливіших процесуальних засобів, що забезпечує ухвалення законного, обґрунтованого і справедливого вироку відповідно до внутрішнього переконання суддів і в точній відповідності із законом [5, с. 604]; *предмет доказування* – коло обставин, які належить встановити у будь-якому кримінальному провадженні [5, с. 207]; *диспозитивність* – як засада кримінального провадження є «правом суб'єктів кримінального провадження самостійно або за допомогою захисників,

представників обирати засоби реалізації своїх матеріальних і процесуальних прав, використовувати за власним розсудом форми захисту, передбачені законом, реалізовувати свої суб'єктивні права та законні інтереси в межах і в спосіб, передбачені законом» [5, с. 72]; *амністія* – 1) акт найвищого органу державної влади, що передбачає повне або часткове звільнення від покарання, а також пом'якшення покарання щодо тих чи інших груп засуджених; 2) закриття кримінального провадження на будь-якій його стадії; 3) *перен.* помилування, прощення [7, с. 68]. Виявлено, що однозначними є передусім складені одиниці, що й фіксують фахові джерела.

Таким чином, у результаті аналізу термінів на позначення базових абстрактних понять субмови сучасного українського кримінально-процесуального права, які виокремили до окремої лексико-семантичної категорії, виявлено, що вони неоднорідні за своїм семантичним наповненням, походженням і структурою, проте переважають однозначні власне українські складені одиниці. У межах категорії мають різні види системних зв'язків між їх компонентами: гіперо-гіпонімічні, синонімічні, антонімічні, що є виявом системності усієї сукупності базових термінів сфери функціонування сучасного українського кримінально-процесуального права. Перспективами дослідження вбачаємо детальний аналіз структури і парадигматичних зв'язків у межах інших лексико-семантичних категорій термінів субмови зазначеної галузі права.

Список використаної літератури

1. Артикуца Н. В. Мова права і юридична термінологія: Навчальний посібник. Київ: Стилос, 2002. 198 с.
2. Кримінальний процесуальний кодекс України (редакція від 01.09.2023р.). Суми : ТОВ «ВВП НОТІС», 2023. 424 с.
3. Леонова М. В. Сучасна українська літературна мова. Морфологія. Київ, 1983. 260 с.
4. Любченко М. Мова і право: питання співвідношення. *Вісник Національної академії правових наук України*. № 2 (81). 2015. С. 36-44.
5. Науково-практичний коментар Кримінального процесуального кодексу України / За редакцією С. В. Ківалова та С. І. Кравченко. Одеса : Фенікс, 2020. 924 с.

6. Новий тлумачний словник української мови: У 4 т. / Укл. В. Яременко, О. Сліпушко. Київ: Видавництво «АКОНІТ», 2001. Т. 1-4.
7. Словник іншомовних слів: 23 000 слів і термінологічних словосполучень / Уклад. Л. О. Пустовіт та ін. Київ: Довіра, 2000. 1018 с.
8. Юридичний словник-довідник: За ред. Ю. С. Шемшученка. Київ: Феміна, 1996. 696 с.
9. Юридичні терміни. Тлумачний словник / В. Г. Гончаренко, Т. П. Базова, П. П. Андрушко та ін.; за ред. В. Г. Гончаренка. 2-ге вид., стереотипне. Київ: Либідь, 2004. 320 с.

МОВНІ АСПЕКТИ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ У СУЧАСНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ

Наталія СЕРГІЄНКО

*викладач кафедри міжкультурної комунікації та соціально-гуманітарних
дисциплін ВНПЗ «Дніпровський гуманітарний університет»*

У статті досліджено мовні аспекти юридичної термінології у сучасному законодавстві. Визначено поняття юридичних термінів, їх риси та особливості функціонування. Установлено, що юридичні терміни мають бути чіткими, стислими, логічно правильними, однозначними, а також охоплювати найголовніші характеристики предмета або явища. Виділено мовні проблеми, пов'язані із застосуванням юридичної термінології в текстах нормативно-правових актів. Основними проблемами юридичної термінології є юридичний переклад законодавчих термінів; невідповідність юридичних термінів нормам української літературної мови; відсутність уніфікованості термінів, що наявне при перекладі законодавчих актів; невмотивованість використання іноземних термінів при перекладі; багатозначність термінів та їх неоднозначне застосування у законодавстві. Виявлено особливості значення юридичної термінології у функціонуванні права.

Ключові слова: юридична термінологія, законодавчий термін, нормативно-правовий акт, іншомовний термін, юридичний переклад, законодавство України.

The article examines linguistic aspects of legal terminology in modern legislation. The concept of legal terms, their features and peculiarities of functioning are defined. It is established that legal terms should be clear, concise, logically correct, unambiguous, and also cover the most important characteristics of the subject or phenomenon. Linguistic problems associated with the use of legal terminology in the texts of normative legal acts are highlighted. The main problems of legal terminology are the legal translation of statutory terms; inconsistency of legal terms with the norms of the Ukrainian literary language; lack of uniformity of terms, which is present in the translation of legislative acts; unmotivated use of foreign terms during translation; ambiguity of terms and their ambiguous application in legislation. The peculiarities of the meaning of legal terminology in the functioning of law have been revealed.

Keywords: legal terminology, legislative term, legal act, foreign language term, legal translation, legislation of Ukraine.